

Vélemény

K513/983.

Ecles jó barátom! Amostan egyetér, hülönb ember va-
gyok minc te; nem is várok ugyanis valamit elb-
bi levelemre, hanem ismét írok. Arr gondoltod: hogy
már most bizonyosan igen jó kedélyem ar, mi irásra
ösztönöz; Nem, eiles barátom! pihenek! egy hónap
ósa sarrs keseredéseink ei iszonyú nappaink után,
önítök hogy irhasol, mondóm: mulasol ei pihenek.
Előre bocsátom: hogy teljességgel nem haragdom meg,
ha mindens a mi írok nem hiszitek; ha mindens
beszég képreldéseimnel vagy épen Magyitási Menniaunak
vijjásol fel, mert valóban mese remi ar, a mi mi
kiállunk.

Minc iram: felcségem Suttaria men, hol ar egész há-
vesességben vol; ő finse elkapta, de majus 30ától
mikor vprül less 8 napig nem tudat: hogy vesesség
let, mra nem bin hivóim rajta, vegre gaa napra
melléke ei torrában sense le magae s jimin 3 en Rom-
bason a megfogzás áhat sirja nélsé visse. Valóban
tesseenes napunk vol; még hajnalban eltűlőden Péter
doltore's ei pocióvái futatva, de 11-12 óra kájban
még nem éreren meg, s fezeig felcségemek már a ka-
va ei sláttor, halát körgéket rós tudu ar usolói tüteu
nyer léltreue; kere lába már meghalt, tölem elbucsi-
Toss s ora fezeig gyage kermies a legnagyobb resignati-
óval vassa a kulali, eu podig félőntően furostam a fe-
lu rós jóca urai, vegre kérsam hámas, felragasztottam,
a doltor ei megörösen később, s ő fezeig megmenore lör,
ei háir arisa egyit hajból a másirba esert s még most
ei ar ágyar nyuzója: a vesély elmuló s reményésem van.

Ismerlek: hogy az hígyeiel a mi iról, sarnaiot köhe-
meignek; bár magam is annak tarthatnám! De elég
az isten, valami fátum-nem nyom mindet, ez a sós lelki
és testi fájdalom utógiám is behárik belünk.

Arrán, nem elég a lelki fájdalom, a testi fennedél, meg
ererhet a természetű bajok, időjárás s egyéb fogód-
nek. Kátunk nincs semmi? a régi s ábratud ösmén
Lejövölgyön nem láttu egy náál füves; másha, juk
serei kúldölök a résen. Kiün semmi, beun femmi;
bügve jöndek hara s meundek hi a hamol. Mahóhnap
a háral fedde len a saramány. Rimány börtök a mehá-
vsnak — máj ember nem veri — hogy másházas 'y áim
vegye meg, de nem györi veuni s vagné; a kombréd
kegdeu mindemep máshá vagné, sorban a gardál. Zab
ei kabpalma nem len, ötri nem len, semmi se len.
C pft felén egy mársa kéna. Kelem semmi-féle vesé-
sem min, egy náál fénám nincs. Gondolhatod: mitken
kellenes állapotban vagyot; arunban hála istennek már nagy
réfben sulardam jörögaimon.

Lgy élünk mi, ides baráim! hová len illyen állapotban a
poétis?! — Kár Károly ir s én vegerese válu-
holban neki, mondok vegerese, máz csatogyan illye
vols 3-4 levele után felalnam. Minő levél ei válatn!
az övé tele fénygel is boldográggal; az enyém tele
ármékkol ei fennedélét. Illyen az élet! én is vol-
tam boldog! de okajom hogy ő jöhase hgyen boldog-
salan! hípen vols már! — Síme' én reiter is lehet
boldog az ember!

Mifolyga kúldök, természetesen nem memem el. Leváimól nem jöna
súdot. Kövülbelöl cenzurárnak már.

Isten áldjon meg, nekünk is kedves kedves aiddal együtt! fe-
leregán öleli a kéides s hová sepi: ind meg hogy beug
volham!

Kauva, jun 29. 1858.

2. H.C. az első megindul.

igaz barátod
Miskap

Handwritten signature

raun
pezet

Handwritten signature

has
aiól

Handwritten signature

X

num
num

Arany Jánosnak.

Pest,

Nagy-Körösön

3.